

อบเชยเทศ

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Cinnamomum verum* J.Presl

วงศ์ : LAURACEAE

ชื่ออื่น : อบเชยเทศ (กทม.)

ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้นไม่ผลัดใบ สูงถึง 18 เมตร มีกลิ่น หอมแรง ใบออกตรงข้าม แผ่นใบคล้ายหนัง รูปไข่ถึงรี มีเส้นใบ 3 เส้น อาจพบ 5 เส้น ปลายใบแหลม โคนใบกลม ผิวเกลี้ยง สีเขียวเป็นมัน ช่อดอก ออกที่ปลาย แบบแยกแขนงหลวม ๆ ขาวถึง 10 เซนติเมตร หรือมากกว่า ก้านช่อดอกสีขาวครีม มีขนนุ่ม ดอกขนาดเล็ก มีกลิ่นฉุน สีเหลืองอ่อน มีใบประดับขนาดเล็ก มีขน วงกลีบรวม ยาว 0.8 เซนติเมตร มีขนคล้ายเส้นไหม ฐานเป็นหลอด รูปประฆังสั้น ๆ ปลายแยก 6 กลีบ ยาว 0.3 เซนติเมตร ผลแบบมีเนื้อ รูปคล้ายรูปไข่ถึงทรงรี ยาว 1 - 2 เซนติเมตร สุกมีสีดำ เมล็ดมี 1 เมล็ด

การกระจายพันธุ์ : แหล่งกำเนิดในป่าของอินเดียตะวันตกเฉียงใต้ ศรีลังกาตะวันตก และ เขิงเขาเทเนสเซอร์ (ตะนาวศรี) ของพม่า มีการนำไปปลูกยังหลายประเทศ ชอบขึ้นในที่โล่งร่วมกับพืชป่าอื่น ๆ มีภูมิอากาศอบอุ่น และชื้น มีฝนตกดี ไม่ชอบที่น้ำขังหรือแฉะ

ออกดอก : มกราคม - กุมภาพันธ์

การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด

ประโยชน์ : เปลือกต้น ใช้บำรุงดวงจิต แก้อ่อนเพลีย ทำให้มีกำลัง ขับลม บำรุงธาตุ บดเป็นผงใช้เป็นเครื่องเทศใส่อาหาร ใส่เครื่องสำอาง ใช้ปรุงเป็นยาหอม แก้ลมวิงเวียน และจุกเสียด ใบ มีน้ำมัน ใช้แต่งกลิ่นอาหาร และเป็นส่วนผสมในครีมทาผิวหนัง มีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาต้านเชื้อแบคทีเรีย

